

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ІНСТИТУТ МИСТЕЦТВ
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор
з науково-методичної та навчальної
роботи

О. Б. Жильцов
« 04 » _____ 2018 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРІЯ ЮВЕЛІРНОГО МИСТЕЦТВА

для студентів спеціальності 023 «Образотворче мистецтво, декоративне
мистецтво, реставрація»
освітнього рівня першого (бакалаврського)

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Ідентифікаційний код 02136554
Начальник відділу
моніторингу якості освіти
Програма № 1344/18

(підпис) (прізвище, ініціали)
« » _____ 20 18 р.

Київ – 2018

Розробники: Школьна Ольга Володимирівна, завідувач, професор кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка; Гунька Анна Миколаївна, викладач кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка

Викладач: Школьна Ольга Володимирівна, завідувач, професор кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка.

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри образотворчого мистецтва Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка

Протокол № 8 від «30» серпня 2018 р.

Завідувач кафедри образотворчого мистецтва О.В.Школьна

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми 023.00.03 «Декоративне мистецтво» «___» _____ 2018 р.

Гарант освітньо-професійної програми 023.00.03 «Декоративне мистецтво» О. В. Коновалова

Робочу програму перевірено «___» _____ 2018 р.

Заступник директора з науково-методичної та навчальної роботи А. О. Таранник
Пролонговано:

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «___» 20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «___» 20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «___» 20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «___» 20__ р., протокол № __

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристики дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни	вибіркова	
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	
Загальний обсяг кредитів/годин	3/90	
Курс	3	-
Семестр	5	-
Кількість змістових модулів з розподілом:	2	-
Обсяг кредитів	3	-
Обсяг годин, в тому числі	90	-
Аудиторні	42	-
Модульний контроль	6	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	42	-
Форма семестрового контролю	Залік	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – отримання студентами теоретичних основ з історії ювелірного мистецтва, ювелірної справи, придбання практичних навичок. Розглядаються різні види композиційного рішення ювелірних виробів з метою розвитку інформаційної бази та професійних знань.

Завдання навчальної дисципліни спрямовано на розвиток творчого і образно-асоціативного мислення студентів, що вивчають основні етапи, створення форми і декоративного оформлення ювелірних виробів, формування базових компетенцій художника.

У результаті вивчення навчальної дисципліни відповідно до освітньо-професійної програми спеціальності формуються загальні та фахові компетентності:

Програмні компетентності	Код	Значення компетентності
Загальні компетентності	ЗК 2	Дослідницька: здатність спрямувати себе певним шляхом для досягнення важливих цілей, що зробить внесок в розвиток знань через наукові дослідження.
	ЗК 5	Креативність: здатність проявляти творчий підхід в розробці ідей і в досягненні цілей досліджень.
	ЗК 6	Вирішення проблем: здатність справлятися зі стресом і ефективно вирішувати практичні завдання; здатність до конструктивної критики й самокритики
	ЗК 7	Самоосвітня: Здатність працювати самостійно, розробляти стратегії та керувати часом. Здатність скеровувати зусилля, поєднуючи результати досліджень та представляти результат вчасно.
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	ФК 1	Базові загальні знання технік, матеріалів та інструментів рисунка, живопису, графіки.
	ФК 2	Базові знання законів і правил композиції. Володіти законами композиції під час виконання творчої роботи у галузі декоративного, образотворчого мистецтва.

	ФК 4	Глибокі знання і розуміння: здатність аналізувати особливості розвитку декоративного і образотворчого мистецтва в історичній перспективі і на сучасному етапі.
	ФК 5	Навички фахового аналізу. Здатність аналізувати й пояснювати історико-культурні, формально-образні і формально-стилістичні особливості творів світового та українського декоративного та образотворчого мистецтва.
	ФК 13	Здатність до навчання. Здатність шляхом самостійного навчання освоїти нові області, техніки й технології; використовуючи здобуті знання.
	ФК 14	Здатність використовувати відповідну фахову термінологію в усній та письмовій формах рідною мовою чи іноземною.

3. Результати навчання за дисципліною

Студент повинен знати:

- основні етапи історії ювелірного мистецтва як виду декоративно-прикладного мистецтва;
- спеціальну термінологію;
- класифікацію і асортимент художніх виробів з металу, інших матеріалів і виробних каменів;.

вміти:

- аналізувати форму ювелірних виробів;
- визначати за орнаментальним і декоративним оформленням ювелірних виробів історичний період і територіальну належність;
- вільно розбиратися у стильових особливостях різних історичних і національних ювелірних виробів;
- орієнтуватися в трендах моди, стильових напрямках;
- розрізняти метали та сплави.

Програмні результати навчання:

Код	Значення програмного результату
ПРН 1	Здатність усвідомлювати власну причетність до традицій і цінностей національної культури, спрямовувати власну творчість на соціальні проблеми, дотримуватися етичних принципів у професійній діяльності.
ПРН 2	Здатність продемонструвати базові знання та розуміння основ декоративного та образотворчого мистецтва: законів композиції, колористики, пластики і пропорцій об'ємів та фігур на площині та в просторі.
ПРН 4	Володіння знаннями в галузі сучасних інформаційних технологій, здатність застосовувати їх у професійній діяльності.
ПРН 5	Здатність до навчання й самостійної науково-дослідної діяльності, здатність вести самостійну дослідницьку діяльність у галузі мистецтва на базі отриманих знань з фахових дисциплін
ПРН 7	Уміння використовувати характерні особливості художньо-образної мови різних видів та жанрів мистецтва, розуміння зв'язків образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва з іншими видами мистецтва, природним і культурним середовищем життєдіяльності людини.
ПРН 10	Продемонстрована вправність у володінні англійською мовою, включаючи спеціальну фахову термінологію.

ПРН 11	Здатність до творчого та професійно-ділового спілкування із застосуванням фахової термінології.
ПРН 14	Оволодіння робочими навичками працювати самостійно (дипломна робота), або в творчій групі (участь у виставкових проектах), уміння отримати результат в рамках обмеженого часу з наголосом на професійну сумлінність та унеможливлення плагіату.
ПРН 15	Здатність створювати прості тексти та презентації і більш складні наукові тексти, що вимагаються під час останнього року навчання, з використанням відповідних комунікативних реєстрів.

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання

Назви змістових модулів	Усього	Розподіл годин між видами робіт					
		Аудиторна					Самостійна
		Лекції	Семінари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	
Змістовий модуль I. Історія ювелірного мистецтва Близького і Далекого Сходу (середньовіччя) та Західної Європи (XVII-XVIII ст.)							
Тема 1. Ювелірне мистецтво країн Арабського Сходу та Індії	12	4		2			6
Тема 2. Ювелірне мистецтво Китаю та Японії	14	4		2			6
Тема 3. Ювелірне мистецтво Західної Європи XVII ст.	12	4		2			6
Тема 4. Ювелірне мистецтво Західної Європи XVIII ст.	12	2		2			6
<i>Модульний контроль</i>	4						
<i>Разом</i>	50	14		8			24
Змістовий модуль II. Історія ювелірного мистецтва XIX – початку XXI ст.							
Тема 5. Ювелірне мистецтво західної Європи XIX ст.	12	4		2			6
Тема 6. Ювелірне мистецтво XX – початку XXI ст.	14	4		4			6
Тема 7. Розвиток ювелірного мистецтва на теренах України	14	2		4			6
<i>Модульний контроль</i>	2						
<i>Разом</i>	40	10		10			18
<i>Підготовка та проходження контрольних заходів</i>							
<i>Усього</i>	90	24		18			42

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I. Історія ювелірного мистецтва Близького і Далекого Сходу (середньовіччя) та Західної Європи (XVII-XVIII ст.)

Тема 1. Ювелірне мистецтво країн Арабського Сходу та Індії

Лекція (4 год.). Витоки ювелірики Індії: скарби Хараппи, Мохенджодаро, Калібангана, Лотала. Матеріали. Функціональні типи: тіка, ножні та наручні браслети, нагрудні прикраси. Мистецтво огранки алмазів. Орнаменти й мотиви. Рослинні мотиви Канпхул, Чампакалі. Золоті прикраси з Кундану. Мистецтво емалі Менакарі.

Своєрідність мусульманської творчості як відображення релігійних принципів ісламу. Загальні риси ювелірного мистецтва мусульманських держав: домінування декоративності, відсутність зображень живих істот, абстрактний килимовий геометричний, рослинний декор. Зв'язок із каліграфією. Типологічні різновиди прикрас. Матеріали. Особливості обробки. Ювелірне мистецтво Ірану: сосуди з золота й срібла, чеканка, лиття, гравіювання.

Практичне заняття (2 год.)

1. Дослідження стилістики прикрас Індії, характеристики технік обробки металу, використовуваного ювелірного каміння.
2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в традиціях ювелірного мистецтва Індії.
3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).
4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3)

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [4],[5],[8],[9],[10].

Електронні ресурси: [6], [7],[9].

ТЕМА 2. Ювелірне мистецтво Китаю та Японії

Лекція (4 год.). Світоглядна система Давнього Китаю. Вплив міфології, релігії та філософії на формування китайського ювелірного мистецтва. Символіка орнаменту та кольору. Типологічні різновиди прикрас. Матеріали. Особливості обробки. Підкреслення кольору і природної фактури напівдорогоцінних мінералів (нефрит, бурштин).

Особливості японського ювелірного мистецтва: зв'язок з природою, асиметрія, відчуття матеріалу, художній синтез, повтор мотивів, відсутність перспективи. Мистецтво цуби. Кандзаши – прикраси для зачісок. Сучасні світові ювелірні японські бренди – Mikimoto, Akaya Nishi, Inori, Ginza Tanaka.

Практичне заняття (2 год.)

1. Дослідження стилістики прикрас Японії, характеристики технік обробки металу, використовуваного ювелірного каміння.
2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в традиціях ювелірного мистецтва Японії.

3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).
4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3)

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [6],[7],[8],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[7].

ТЕМА 3. Ювелірне мистецтво Західної Європи XVII ст.

Лекція (4 год.). Вплив естетики бароко на ювелірне мистецтво. Франція як законодавець моди в царині ювелірних прикрас. Типологія виробів (броші-розетки, кольє-склаваж, кулони, помандери, пряжки для взуття). Сюжети. Домінуючі метали та мінерали (барокові перли). Англійське художнє срібло. Срібло королеви Анни (1665-1714). Ювелір-художник Р. Адам.

Німеччина. Художнє срібло майстрів сім'ї Ямніцер з Нюрнбергу, кінець XVI- поч. XVII століття. Емалі І.М. Дірлінгера. Майстер Еліас Гайєр, Лейпціг, поч. XVII ст.: кубки у вигляді страусів, кубки з мушлів моллюсків.

Практичне заняття (2 год.)

1. Дослідження стилістики барокових прикрас, характеристики технік обробки металу, використовуваного ювелірного каміння.
2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в традиціях доби бароко.
3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).
4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3)

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [1],[2],[3],[4],[6],[12],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[7].

ТЕМА 4. Ювелірне мистецтво Західної Європи XVIII ст.

Лекція (2 год.). Естетика рококо в ювелірному мистецтві. Зміни в пластичних та композиційних рішеннях. Основні форми і типи прикрас. Метали та мінерали: першість діаманту. Парюра як гарнітур прикрас. Прикраси для зачісок: булавки-«цитернадель», егрети. Квіткові мотиви (букети).

Вплив античності та ідей Просвітництва на ювелірне мистецтво другої половини XVIII століття. Рівновага форм, гармонійність пропорцій, стриманість та впорядкованість декору. Античні мотиви: грецький меандр, листя аканту, лавра, дуба, розетки і пальмети, медальони. Поява нових матеріалів і технік (емалеві портретні мініатюри, веджвудські неглазуровані

бісквіти, техніка ажурної філіграні). Діадема як домінанта парюри.

Практичне заняття (2 год.)

План заняття

1. Дослідження стилістики прикрас доби рококо, характеристики технік обробки металу, використовуваного ювелірного каміння.
2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в традиціях стилю рококо.
3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).
4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3)

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[4],[6],[7],[9],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[6],[7].

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II. Історія ювелірного мистецтва XIX- початку XXI ст.

ТЕМА 5. Ювелірне мистецтво західної Європи XIX ст.

Лекція (4 год.). Епоха Наполеона Бонапарта і вплив стилю ампір на формування ювелірного мистецтва. Оздоблення посуду, зброї, особистих прикрас. Стилiстика оздоблення, матеріали. Архітектори-проектувальники ювелірних виробів Персьє, Фонтен. Вироби придворних майстрів Наполеона: Ж. Б. Одіо та М. Г. Бьєнне. Ніто Етьєнн (1750-1809) – корона для Наполеона Бонапарта.; Кастеллані Піо Фортунато (Італія) (1793-1865) – засновник сімейної майстерні, відродження античної техніки золотої філіграні і зерні. Фаберже Карл (1846-1920) - глава всесвітньовідомої російської ювелірної фірми.

Художні особливості ювелірних прикрас доби історизму. Орієнтація на відтворення історичних стилів. Провідні європейські фірми та майстри. Франсуа-Дезіре (1802-1855) - видатний французький ювелір. Фірма сім'ї французьких ювелірів Вевер (Ернест і сини Поль, Анрі) та її розквіт у другій половині XIX століття.

Стиль модерн та формування нових естетичний і художніх уподобань у європейському ювелірному мистецтві на межі XIX–XX століть. Поєднання дорогоцінних матеріалів з емаллями й кольоровим склом, кісткою, рогом. Поява та діяльність ювелірних фірм: Тіффані (з 1837, США), Картьє (з 1847, Франція), Булгарі (з 1884, Італія), Бушерон (з 1858, Франція). Провідні майстри: Рене Лалік, Гастон Лафіт, Анрі Вевер (Франція), Луїс Масрієра (Іспанія).

Практичне заняття (2 год.)

1. Дослідження стилістики прикрас в стилі модерн, характеристики технік обробки металу, використовуваного ювелірного каміння.
2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в

стилі модерн.

3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).

4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3).

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[6],[9],[10],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[6],[7].

ТЕМА 6. Ювелірне мистецтво ХХ – початку ХХІ століття

Лекція (4 год.). Ювелірне мистецтво першої половини ХХ ст., аналіз основних тенденцій. Народження європейського ювелірного авангарду. Поширення біжутерії. Коко Шанель, Ельза Скіапареллі та їх внесок у ювелірне мистецтво. Сальвадор Далі та його ювелірні вироби.

Стиль ар деко та його вплив на ювелірне мистецтво 20-30-х років. Стилистичні особливості прикрас. Діяльність провідних ювелірних фірм: Картье, Ван Кліф і Арпельс, Шоме, Булгарі. Провідні майстри стилю: Жан Фуке (1899-1984), Жерар Сандоз (1902-1995), Раймонд Тампліє (1891-1968), Жан Деспре (1889-1980), Жан Дюнан (1877-1942).

Основні напрямки розвитку ювелірного мистецтва другої половини ХХ – початку ХХІ століття. Формування нових естетичних художніх уявлень в авторському ювелірному мистецтві. Нові технології, нетрадиційні матеріали. Аналіз колекцій провідних європейських ювелірних будинків і дизайнерів. Еволюція авангардних ідей в творчості провідних шкіл та ювелірів авангардного напрямку: Тед Нотен, Кім Бак, Найомі Філмер. Перссон Сігурд (1914-2003) - класик скандинавського ювелірного дизайну ХХ століття. Жонеманн Жиль – французький ювелір, один з переможців конкурсу «Алмазна Міжнародна премія Де Бірс» (DIA) 1975 року.

Практичне заняття (4 год.)

1. Дослідження особливостей стилістики прикрас ар деко, характеристики технік обробки металу, використовуваного ювелірного каміння.

2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в стилістиці ар деко.

3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).

4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3)

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[6],[9],[10],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5].

ТЕМА 7. Розвиток ювелірного мистецтва на теренах України

Лекція (2 год.). Скіфське золотарство. Типологія виробів, матеріали, сюжети. Ювелірні вироби з курганів Товста Могила, Чортомлик (Дніпропетровська обл.), Солоха, Гайманова Могила (Запорізька обл.).

Ювелірні прикраси раннього середньовіччя на Україні. Поховання поблизу с. Глодоси Кіровоградської обл. VII – VIII ст. Скарби поблизу сел Мартинівка і Сахнівка Черкаської області.

Характерні риси ювелірного мистецтва Київської Русі. Типологія виробів: шейні гривні, браслети, вісочні кільця, колти, браслети-наручі, очілья. Техніки. Виїмчата та перегородчата емалі. Майстер емалі Лазар Богша. Філігрань.

Київські скарби: ритуальні браслети-наручі, колти XII-XIII ст. Амулети-змійовики.

Українське золотарство доби Відродження та бароко. Впливи Заходу (Аусбург, Нюрнберг) та Сходу (Османська імперія через посередництво Кракова та Любліна). Діяльність львівських ювелірів.

Особливості народних жіночих прикрас як складової національного вбрання: типологія (дукачі, персні-напалки, сережки), матеріали. Сільське, непрофесійне ювелірство XIX століття. Київ, міста Лівобережної України: Ніжин, Глухів. Гуцульщина: династії майстрів-мосяжників (Дмитро та Никола Дудчаки, Медвідчуки, Федюки). Майстри-ювеліри, народні ремісники: І. Тинкалюк, І. Кіщук, М. Якиб'юк.

Практичне заняття (4 год.)

1. Дослідження особливостей українських народних жіночих прикрас, характеристики технік обробки металу, використовуваних мінералів.
2. Обрання типу прикраси для розробки авторського дизайну виробу в традиціях національного народного ювелірства.
3. Створення ескізу ювелірного виробу обраного типу в графіці (графітний олівець).
4. Створення завершеного ескізу ювелірного виробу в кольорі (техніка – акварель, гуаш, аплікація – за вибором студента, формат – А3).

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[6],[9],[10],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5].

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна кількість балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2	
		Кількість одиниць	Максимальна кількість балів	Кількість одиниць	Максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	7	7	5	5
Відвідування семінарських занять	1	Не передбачено навчальним планом			
Відвідування практичних занять	1	4	4	5	5
Відвідування лабораторних занять	1	Не передбачено навчальним планом			
Робота на семінарському занятті	10	Не передбачено навчальним планом			
Робота на практичному занятті	10	4	40	5	50
Лабораторна робота (в тому числі допуск, виконання, захист)	10	Не передбачено навчальним планом			
Виконання завдань для самостійної роботи	5	4	20	3	15
Виконання модульної роботи	25	2	50	1	25
	Разом	-	121	-	100
Максимальна кількість балів:		221			
Розрахунок коефіцієнта:		221: 100=2,21			
Екзамен:		-			

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

Тема 1. Ювелірне мистецтво Індії. (6 год.)

Підібрати за каталогами найкрупніших колекцій зразки використання різних матеріалів у ювелірному мистецтві Індії, знайти зразки їх застосування серед збережених пам'яток (колекції Ермітажу, музею Вікторії і Альберта).

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [4],[5],[8],[9],[10].

Електронні ресурси: [6], [7],[9].

Тема 2. Ювелірне мистецтво Японії (6 год.)

Виявити особливості ювелірики Японії на прикладі зразків з колекцій провідних музеїв світу.

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [6],[7],[8],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[7].

Тема 3. Ювелірне мистецтво Західної Європи доби бароко. (6 год.)

Знайти, дослідити та проаналізувати особливості композиції та тематики ювелірних виробів стилю бароко та класицизму. Провести компаративний аналіз творів з провідних світових музейних колекцій.

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [1],[2],[3],[4],[6],[12],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[7].

Тема 4. Ювелірне мистецтво доби рококо (6 год.)

Дослідити зв'язок особливостей жіночого костюму та ювелірного мистецтва доби рококо. Визначити основні музейні колекції, де зберігається костюм та ювелірна спадщина стилю рококо. Проаналізувати композицію, техніки обробки металу та застосовуване ювелірне каміння.

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[4],[6],[7],[9],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[6],[7].

Тема 5. Ювелірне мистецтво стилю модерн (6 год.)

Підібрати низку зразків французького та англійського виробництва (за вибором студента), створених в період розвитку стилю модерн, дослідити стилістику, технологію обробки металу та ювелірного каміння, обрати тип прикраси, яку буде розроблятися на практичному занятті (каблучка, сережки, браслет, підвіска, брошка – за вибором студента), дослідити аналоги з зазначеного періоду.

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[6],[9],[10],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5],[6],[7].

Тема 6. Ювелірне мистецтво стилю ар деко (6 год.)

Підібрати низку зразків французького, іспанського виробництва (за вибором студента), дослідити стилістику, технологію обробки металу та ювелірного каміння, обрати тип прикраси, яку буде розроблятися на практичному занятті (каблучка, сережки, браслет, підвіска, брошка – за вибором студента), дослідити аналоги з зазначеного періоду.

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[6],[9],[10],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5].

Тема 7. Жіночі народні прикраси як складова національного костюму (6 год.)

Знайти, дослідити та проаналізувати художні особливості жіночих народних прикрас етнографічних регіонів України з національних та приватних музейних колекцій. Виявити характерні риси й відмінності типології, використання матеріалів та технологій.

Рекомендовані джерела:

основна: [1],[2],[3],[4],[5],[6].

додаткова: [2],[3],[6],[9],[10],[11],[13].

Електронні ресурси: [1],[3],[5].

КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ БАКАЛАВРА з дисципліни «Історія ювелірного мистецтва»

Змістовий модуль та теми курсу	Кількість годин	Академічний контроль	Бали
Змістовий модуль I.			
Історія ювелірного мистецтва Близького і Далекого Сходу (середньовіччя) та Західної Європи (XVII-XVIII ст.)			
Ювелірне мистецтво Індії	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Ювелірне мистецтво Японії	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Ювелірне мистецтво Західної Європи доби бароко	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Ювелірне мистецтво доби рококо	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Разом годин:	24	Разом балів:	20
Змістовий модуль II.			
Історія ювелірного мистецтва XIX - початку XXI ст.			
Ювелірне мистецтво стилю модерн	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Ювелірне мистецтво стилю ар деко	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Жіночі народні прикраси як складова національного костюму	6	<i>Практичне заняття</i>	5
Разом годин:	18	Разом балів:	15
Разом	42	Разом за семестр	35

Критерії оцінювання рівня виконання завдань для самостійної роботи:

1. своєчасність виконання;
2. повнота обсягу виконання;
3. якість виконання;
4. самостійність виконання;
5. виявлення ініціативності;
6. виявлення творчого підходу.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Модульний контроль проводиться у формі модульної контрольної роботи з урахуванням уніфікованої системи оцінювання навчальних досягнень студентів.

Критерії оцінювання модульного контролю наведено у таблиці.

Критерії оцінювання	К-ть балів
володіє теоретичними знаннями та практичними вміннями на високому рівні, що підтверджується відповіддю на питання контрольної роботи; продемонстрував здатність робити висновки й обґрунтовувати свою позицію на основі проведених спостережень.	21 – 25
володіє теоретичними знаннями та практичними вміннями на достатньо високому рівні, що підтверджується відповіддю на питання контрольної роботи; продемонстрував здатність робити висновки на основі проведених спостережень.	17 – 20
володіє теоретичними знаннями та практичними вміннями на достатньому рівні, що підтверджується відповіддю на питання контрольної роботи, з допущенням певних помилок; продемонстрував недостатні уміння обґрунтовано і самостійно робити висновки на основі проведених спостережень.	13 – 16
студент в цілому виявив посередній рівень знань, умінь, що підтверджується відповіддю на питання контрольної роботи; продемонстрував посередні уміння обґрунтовано і самостійно робити висновки на основі проведених спостережень	9 – 12
студент виявив лише мінімально можливий допустимий рівень знань, умінь, що підтверджується відповіддю на питання контрольної роботи; продемонстрував неготовність грамотно і самостійно робити висновки на основі проведених спостережень	5 – 8
студент виявив незадовільний рівень знань, умінь, що підтверджується відповіддю на питання контрольної роботи; продемонстрував невміння послідовно, грамотно і самостійно висновки на основі проведених спостережень	1 – 4

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

У 5 семестрі з дисципліни «Історія ювелірного мистецтва» навчальним планом передбачено підсумковий модульний контроль (залік), який виставляється, як сума балів за всі форми роботи протягом півріччя.

6.5. Орієнтовний перелік питань для семестрового контролю і екзамену

У 5 семестрі з дисципліни «Історія ювелірного мистецтва» навчальним планом передбачено підсумковий модульний контроль (залік), який виставляється, як сума балів за всі форми роботи протягом півріччя.

6.6. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90
Дуже добре	82-89
Добре	75-81
Задовільно	69-74
Достатньо	60-68
Незадовільно	0-59

7. Навчально-методична карта дисципліни «Історія ювелірного мистецтва»

Модулі	Модуль 1				Модуль 2		
Назва модуля	Історія ювелірного мистецтва Близького і Далекого Сходу (середньовіччя) та Західної Європи (XVII-XVIII ст.)				Історія ювелірного мистецтва XIX – початку XXI ст.		
Лекції	1	2	3	4	5	6	7
Теми лекцій	Ювелірне мистецтво країн Арабського Сходу та Індії. (4 год.)	Ювелірне мистецтво Китаю та Японії (4 год.)	Ювелірне мистецтво Західної Європи XVII ст. (4 год.)	Ювелірне мистецтво Західної Європи XVIII ст. (2 год.)	Ювелірне мистецтво західної Європи XIX ст. (4 год.)	Ювелірне мистецтво Європи XX – початку XXI ст. (4 год.)	Розвиток ювелірного мистецтва на теренах України (2 год.)
	<i>2 бали</i>	<i>2 бали</i>	<i>2 бали</i>	<i>1 бал</i>	<i>2 бали</i>	<i>2 бали</i>	<i>1 бал</i>
Теми практичних занять	Ювелірне мистецтво Індії. (2 год.)	Ювелірне мистецтво Японії (2 год.)	Ювелірне мистецтво Західної Європи доби бароко. (2 год.)	Ювелірне мистецтво доби рококо (2 год.)	Ювелірне мистецтво стилю модерн (2 год.)	Ювелірне мистецтво стилю ар деко (4 год.)	Жіночі народні прикраси як складова національного костюму (4 год.)
	<i>1+10 бал.</i>	<i>1 + 10 бал.</i>	<i>1 + 10 бал.</i>	<i>1 + 10 бал.</i>	<i>1 + 10 бал.</i>	<i>2 + 20 бал.</i>	<i>2 + 20 бал.</i>
Сам. робота	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота (25+25=50 балів)				Модульна контрольна робота (25 балів)		
Бали за модуль	121				100		
Підсумковий рейтинговий бал	221 бал (коефіцієнт успішності: 2,21)						

8. Рекомендовані джерела

Основна література:

1. Беннет Д. Ювелирное искусство/Д. Беннет, Д. Маскетти. – М.: Арт-родник, 2005. – 492 с. (Наявний в електронній бібліотеці кафедри за посиланням:
https://drive.google.com/open?id=1487oJtsxKWrmG2yC_5Zupv1TzL8gyAb1)
2. Большая иллюстрированная энциклопедия древностей/ пер. на русский Б. Михайлова. – Прага: Артия, 1980. – 496 с. (Наявний в електронній бібліотеці кафедри за посиланням:
<https://drive.google.com/open?id=1UQASxRSEQcgmEV9sToA152e4xqDzmPwB>)
3. Молотова В. Декоративно-прикладное искусство: Учеб. пособие/ Н. Молотова. – М. ФОРУМ, 2013. – 288 с. (Наявний в електронній бібліотеці кафедри за посиланням:
https://drive.google.com/open?id=1S7Lm5RA5DI08tZcospU2x_98f3Acw8Ac)
4. Моран А. История декоративно-прикладного искусства от древнейших времен до наших дней: с приложением статьи Жеральда Гассио-Талабо о дизайне / А. Моран. – М. : Искусство, 1982. – 501 с. (Наявний на електронному сервері бібліотеки Університету)
5. Шаталова И. Стили ювелирных украшений / И. Шаталова. – М.: «6 карат», 2004. – 104 с. (Наявний в електронній бібліотеці кафедри за посиланням:
<https://drive.google.com/open?id=1xn-ZC2d2uuLsZIDyw7L2OEDHEgaBIhQK>)
6. Матылина И. Н. Художественное материаловедение. Ювелирные сплавы: учеб. пособие / И. Н. Матылина. – Владивосток: Изд-во ДВГТУ, 2005. – 236 с. (Наявний в електронній бібліотеці кафедри за посиланням:
https://drive.google.com/open?id=1d1q_a3x18DUWFYVaxNOdBymp2gGHbqww)

Додаткова:

1. Все о самых знаменитых драгоценных камнях. Иллюстрированная энциклопедия. – Вильнюс: УАВ «Bestiary», 2012. – 96 с.
2. Драгоценные камни. Гид по миру ювелирных секретов. – М.: ЭКСМО, 2011. – 288 с.
3. Дронова Н. Ювелирные изделия. Справочник. Энциклопедия: Классификация. Описание. Оценка/ Н. Дронова. – М.: Издательский центр «Ювелир», 1996. – 325 с.
4. Кибалова Л. Иллюстрированная энциклопедия моды/Л. Кибалова, О. Гербенова, М. Ламарова. – Прага: Артия, 1988. – 608 с.
5. Куманин И. Материалы для ювелирных изделий/ И. Куманин, Б. Лившиц. – М.: Астрель, 2013. – 290 с.
6. Маркова Г. Немецкое художественное серебро XVI-XVIII веков в собрании Государственной Оружейной палаты/Маркова. – М.: Искусство, 1975. – 199 с.

7. Нанн Дж. История костюма. 1200-2000/Дж. Нанн. – М.: Астрель, АСТ, 2008. – 343 с.
8. Постникова-Лосева М. Золотое и серебряное дело XV-XX веков/ М. Постникова-Лосева, Н. Платонова, Б. Ульянова. – М.: Наука, 1983. – 318 с.
9. Пыляев М. Драгоценные камни. Их свойства, местонахождение и применение/М. Пыляев. – СПб.: СЗКЭО, М.: «ОНМКС», 2008. – 192 с.
10. Раффаэлли М. Ювелирные украшения. Искусство выбирать лучшее/ М. Раффаэлли. – М.: ЭКСМО, 2015. – 208 с.
11. Русакова А. Ювелирные изделия/А. Русакова. – М.: Мир энциклопедий Аванта+, 2008. – 184 с.
12. Тимощук Н. Ювелирные тайны/Н. Тимощук. – Казань: Филиал ОАО «ТАТМЕДИА» «ПИК «Идел-Пресс», 2012. – 256 с.
13. Ювелирное искусство и материальная культура. – СПб.: Изд-во Гос. Эрмитаж, 2003. – 148 с.

Електронні ресурси:

1. Енциклопедія художнього металу. – Електронний ресурс. – Режим доступу:
<http://www.artmetal.org.ua/%d1%96%d0%bd%d1%84%d0%be%d1%80%d0%bc%d0%b0%d1%86%d1%96%d1%8f/>
2. Иванина А. История ювелирного искусства/ А. Иванина. – Електронний ресурс. – Режим доступу:
http://www.treeland.ru/article/pomo/gems/The_history_of_jewellery_art
3. Искусство ювелирного дизайна. От идеи до воплощения. – Електронний ресурс. – Режим доступу:
http://jb.com.ua/index.php?catid=14:2011-08-27-20-32-16&id=54:2011-08-28-22-48-48&Itemid=5&option=com_content&view=article
4. История ювелирного дизайна. – Електронний ресурс. – Режим доступу:
<http://tdsg.ru/page216.html>
5. История ювелирного искусства. Исторический обзор. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://uvelirmaster.kiev.ua/pryzhok-v-istoriyu/istoriya-yuvelirnogo-iskusstva-2/>
6. История ювелирного искусства и украшений. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.dragkam.ru/statyau.html>
7. Официальный сайт Государственного Эрмитажа. – Електронний ресурс. – Режим доступу:
<http://www.hermitagemuseum.org/wps/portal/hermitage/>
8. Срібло Японії – Електронний ресурс. – Режим доступу:
<http://images.google.ru/imgres?imgurl=http://img0.liveinternet.ru/>
9. Ювелірне мистецтво Індії. – Електронний ресурс. – Режим доступу:
<http://images.google.ru/imgres?imgurl=http://img0.liveinternet.ru/images/attach/c/>